

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/51/2020
Identifikačné číslo spisu: 6115010645
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6115010645.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému I. V. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 25. augusta 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného I. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. januára 2020, sp. zn. 5Tos/3/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného I. V. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 22. októbra 2019, sp. zn. 2T/52/2015, podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený I. V. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom okresného súdu z 25. augusta 2015, sp. zn. 2T/52/2015, vo výmere štrnásť mesiacov vykoná. Zároveň ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený napadol uvedené uznesenie okresného súdu sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 30. januára 2020, sp. zn. 5Tos/3/2020, zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu krajského súdu podal priamo obvinený 29. mája 2020 dovolanie, ktoré následne prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu 22. júna 2020 odôvodnil a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z odôvodnenia tohto mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku videl obvinený v tom, že mu boli písomnosti doručované na adresu XXX XX Č., teda na mestský úrad Č.. Vzhľadom na jeho oznámenie adresy na doručovanie písomnosti na adresu XXX XX Č., X. XXXX, teda adresu bydliska, mal obvinený zato, že všetky písomnosti mu budú zasielané na túto adresu. Ďalej uviedol, že okresný súd mu ale uznesenie

krajského súdu doručoval na adresu XXX XX Č. a v dôsledku jeho neprevzatia, mal okresný súd zato, že si zásielku neprevzal a uznesenie nadobudlo právoplatnosť. Dodal, že okresný súd mu na adresu XXX XX Č. zaslal aj výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, ktorú si taktiež neprevzal. Obvinený poukázal na § 65 ods. 1 Trestného poriadku a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uviedol, že uznesenie krajského súdu mu doposiaľ nebolo doručené, čím podľa neho neboli splnené podmienky fikcie doručenia, teda napadnuté uznesenie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. V tejto súvislosti nie je podľa obvineného zákonná ani výzva okresného súdu na nastúpenie do výkonu trestu. Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ust. § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, zrušil napadnuté uznesenie a uznesenie okresného súdu a prikázal súdom, aby vo veci znovu konali. A súčasne, aby zrušil nariadenie dodania do výkonu trestu odňatia slobody.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej len „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného I. V. uviedol, že v danom prípade nedošlo k žiadnemu porušeniu práva na obhajobu a teda dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uvádzaný obvineným nie je daný. Námietka obvineného, že napadnuté uznesenie krajského súdu doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť nie je podľa prokurátora absolútne opodstatnená, čo jasne vyplýva z ust. § 184 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, z ktorého je zrejmé, že predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho vydania, teda 30. januára 2020. Dodal, že Trestný poriadok v tomto prípade nespája právoplatnosť a vykonateľnosť uznesenia s jeho doručením príslušným osobám. Neopodstatnená je podľa prokurátora aj námietka obvineného k „nezákonnosti“ výzvy na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody a nariadenie dodania do výkonu trestu odňatia slobody, keďže tieto nie sú rozhodnutiami, ktoré by mohli byť napádané mimoriadnym opravným prostriedkom. Navyše sa podľa prokurátora jedná o opatrenia, ktorých účelom je už len zabezpečiť výkon predchádzajúceho rozhodnutia v merite veci a teda v zásade ani nemusia byť doručované odsúdenému na adresu, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností. Zároveň prokurátor uviedol, že dovolanie nebolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie možno podať (§368 ods. 2 Trestného poriadku). Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c), písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol z dôvodov, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

V prvom rade treba k veci uviesť, že ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku. rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienčnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

V prípade takýchto (iných) rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý priznáva zákon iba ministrom spravodlivosti a ktorý je vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku spočívajúcemu v zásadnom porušení práva na obhajobu, ktorého uplatnenia sa v tejto veci domáha obvinený, v pomere špeciality. Zo znenia § 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku pritom vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok, iba vtedy, ak bol tento opravný prostriedok podaný proti niektorému z rozhodnutí uvedených pod písmenami a) až g) tohto ustanovenia. Rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, však v tomto

výpočte nie je.

Z uvedeného je zrejmé, že proti uzneseniu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, resp. proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti takémuto rozhodnutiu, je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného I. V. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.